

hvilke det for dansk økonomi er af vigtighed at søge at opnå ny eller forøget eksport af danske produkter. Regeringen tænker sig dette markedsanalysearbejde udført gennem et i dette øjemed oprettet selskab, stiftet af de interesserede erhverv i forbindelse med en kreds af vore banker.

Særlig interesse knytter sig under de nuværende økonomiske forhold til den etablerede eksportkreditordning, hvis rammer foreslås udvidet.

De nugældende bestemmelser om ydelse af eksportkreditgaranti indeholdes i lovens § 14 og giver handelsministeren bemyndigelse til indenfor et samlet beløb af 70 mill. kr. at yde garanti for eksportørers tratter og deltagelse i tab ved udsendelse af danske produkter i konsignation.

Garanti kan i henhold til den nævnte lovbestemmelse allerede ydes under forbedelserne til eksporten, ligesom handelsministeren er bemyndiget til at bistå de lånsøgende virksomheder med hensyn til tilvejebringelsen af den nødvendige kapital til gennemførelse af eksportforretninger.

Derimod er der ikke i den gældende lov hjemmel til at give garanti for den med eksporten forbundne transfereringsrisiko.

Som det fremgår af den som bilag 7 til nærværende lovforslag optrykte oversigt, har den gældende adgang til at søge eksportkreditstøtte indenfor lovens rammer i de senere år kun i begrænset omfang været udnyttet. Statens samlede garantiforpligtelser i henhold til samtlige eksportkredittilsagn androg således pr. 15. februar 1950 kun ca. 10,3 mill. kr. Dette forhold skyldes antagelig i hovedsagen, at sælgerne i de første år efter krigen, da pengeregigheden var stor, var nogenlunde enerådende med hensyn til krav om forudbetalinger og øvrige salgsvilkår, og derfor ikke havde behov for eksportkreditstøtte i større omfang. Dette forhold er nu ændret, og i den sidste tid har antallet af ansøgninger om eksportkreditstøtte været stærkt stigende; i den kommende tid må det påregnes, at de skærpede konkurrencevilkår vil medføre, at behovet for eksportkreditstøtte vil stige væsentligt.

Industrirådet har i en henvendelse af 22. august 1949 til handelsministeriet udtalt, at man anser den støtte, der fra statens side ydes dansk industrieksport gennem statens eksportkreditudvalg, for at være af betydelig værdi, ikke mindst for industriens bearbejdelse af vanskeligt tilgængelige markeder eller markeder, på hvilke forholdene har bevirket, at det enkelte firma vanskeligt kan overse den med eksportens gennemførelse

forbundne risiko, og Industrirådet har fremhævet det betydningsfulde i, at der under en fortsættelse af den gældende lovgivning om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser tilvejebringes mulighed for en udvidelse af reglerne for ydelse af statsgaranti til også at omfatte risikoen for, at transferering af betalingen for stedfunden eksport ikke kan finde sted.

Industrirådets nævnte henvendelse er optaget som bilag 1 til lovforslaget.

Statens eksportkreditudvalg har forhandlet med de interesserede erhvervsorganisationer om den af Industrirådet foreslåede udvidelse af den gældende ordning. Fra erhvervsside har man fremhævet det ønskelige i at kunne støtte eksporten til en række lande, hvor der er muligheder for afsætning af danske produkter, men hvor transfereringsvanskeligheder vil kunne fremkomme, og man har anset det for at være af den største betydning, at danske eksportører stilles på lige fod med konkurrenterne fra andre lande i denne henseende.

Eksportkreditudvalget har herefter foreslået, at den gældende lovgivning søges ændret således, at der åbnes adgang til, at staten under hensyntagen til forholdene i hvert enkelt tilfælde på forsikringsmæssigt grundlag også kan overtage garanti for transferering af en vis procentdel — maksimalt 85 pct. — af de af de udenlandske købere til overførsel indbetalte beløb, således at en sådan garanti først kan blive aktuel en vis rimelig tid efter vedkommende beløbs behørig indbetaling til overførsel hertil. Udvalget har foreslået, at der for ydelsen af disse garantier på samme måde som for de øvrige af staten afgivne eksportkreditgarantier erlægges en efter det enkelte tilfælde afpasset risikopræmie.

Det af regeringen nedsatte dollarudvalg har meget anbefalet hensigtsmæssigheden af en udvidelse af eksportkreditordningens rammer.

Til belysning af, hvorledes de her omhandlede spørgsmål er løst andetsteds, er der indhentet oplysning om eksportkreditordningerne i England, Schweiz og Sverige. Herom henvises til bilag 2 til lovforslaget.

Ved bedømmelsen af den foreslåede udvidelse af lovens område må det haves i erindring, at danske eksportører allerede i et vist omfang er dækket mod transfereringsrisici. I henhold til lov nr. 532 af 22. december 1947 om statsgaranti ved betalingsaftaler med udlandet og om udstedelse af statsforskrivninger i forbindelse med sådanne aftaler, hvilken lov er en fortsættelse af lov nr. 142 af 30. marts 1946, er finansministeren